

Dimecres 1 durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 1,29-39): En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan, a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i ho digueren a Jesús. Llavors Ell s'hi acostà i, agafant-la per la mà, la va fer aixecar. La febre va deixar-la, i ella es posà a servir-los.

Al vespre, quan el sol s'havia post, li anaven portant tots els malalts i els endimoniats. Tota la població s'havia aplegat davant la porta. Ell va curar molts malalts que patien diverses malalties; també va treure molts dimonis i no els deixava parlar, perquè sabien qui era. Jesús predicà per tot Galilea.

De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant. Simó i els seus companys es posaren a buscar-lo. Quan el van trobar li digueren: «Tothom et busca». Ell els diu: «Anem a altres llocs, als pobles veïns, a predicar-hi, que per això he vingut». I anà per tot Galilea, predicant a les seves sinagogues i traient els dimonis.

«De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui, ens adonem palesament de com dividia Jesús la jornada. Per una banda es dedicava a la pregària, i per l'altra, a la seva missió de predicar amb paraules i amb obres. Contemplació i acció. Oració i treball. Estar amb Déu i estar amb els homes.

En efecte, veiem Jesús lliurat en cos i ànima a la seva tasca de Messies i Salvador: cura els malalts, com la sogra de sant Pere i molts altres, consola els tristos, treu dimonis, predica. Tothom li porta els seus malalts i endimoniats. Tots volen escoltar-lo: «Tothom us està buscant!» (Mc 1,37), li diuen els deixebles. Segur que devia tenir una activitat sovint ben esgotadora que no li deixava gaire respir.

Jesús, però, es buscava també temps de solitud per a dedicar-se a la pregària: «De bon matí, quan encara era fosc, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant» (Mc 1,35). En altres indrets dels evangelis veiem Jesús dedicat a l'oració en altres hores i fins i tot ben entrada la nit. Sabia distribuir-se el temps sàviament, a fi que la seva jornada tingués un equilibri assenyat de treball i pregària.

Nosaltres diem sovint: —No tinc temps! Estem atrafegats amb la feina de casa, amb el treball professional, i amb les innombrables tasques que omplen la nostra agenda. Sovint ens creiem dispensats de la pregària diària. Fem un munt de coses importants, això sí, però correm el risc d'oblidar la més necessària: la pregària. Hem de crear un equilibri, a fi de fer les unes, sense negligir les altres.

Sant Francesc ens ho planteja així: «Cal treballar fidelment i devota, sense apagar l'esperit de la santa oració i devoció, al qual han de servir les altres coses temporals».

Potser ens hauríem d'organitzar un xic més. Disciplinar-nos, “domesticant” el temps. El que és important hi ha de cabre. Però més encara el que és necessari.